

T.M. 782 78

24 SÖNGLÖG

FYRIR FJÓRAR KARLMANNARADDIR

SAMIÐ HEFUR
BJARNI ÞORSTEINSSON
PRESTUR Í SIGLUFIRÐI

10. er svo fjarsk - a, fjarsk - a kalt, jeg föln - a hjer og dey. Ó,
 12. þjá svo ó - tal, ó - tal meín, en eink - um myrkr - ið svart. Ó,
 14. brjóst hans lá hin bleik - a jurt og bætt var sjer - hver neyð. Pau

poco rit.

10. berð - u mig til blóm - ann - a í birt - u og yl".
 12. berð - u mig til blóm - ann - a í birt - u og yl".
 14. bár - ust upp til blóm - ann - a í birt - u og yl".

Páll J. Árdal.

9. Íslands fáni.

Maestoso. *mf* 1918.

1. Ís - lands fán - i, Ís - lands fán - i! Ís - lands
 2. Ís - lands fán - i, Ís - lands fán - i! Ís - lands

1. fán - i! Heill á him - in - bog - a! Heil - agt tákn - ið þjóð - ar - and - ans
 2. fán - i! Fán - i hárr - a von - a, frægð - ar - boð - i vorr - a dætra' og

1. log - a, sig - ur - för um fold og ljós - a vog - a frjálsr - ar þjóð - ar
2. son - a, Ís - lands sveinn og mey og karl og kon - a kær - leik við þig

1. yf - ir svif þú hátt, frjálsr - ar þjóð - ar yf - ir svif þú hátt! Bend oss,
2. sverj - i landi' og þjóð, kær - leik við þig sverj - i landi' og þjóð. Drengskap.

1. send oss styrk til ljóss - ins starf - a, styð oss, greið oss leið í röð - ul -
2. hrein - leik hug - ans mjöll þín glæð - ir, hjart - ans elsk - u röð - ul - báls - ins

poco rit.

1. átt! Ger oss stór - a, stolt - a, hug - um - djarf - a, stæl þú
2. glöð, fjall - a - blám - ans feg - urð and - ann gæð - ir frið - i,

a tempo

1. vilj - ans him - in - bor - inn mátt, stæl þú vilj - ans him - in - bor - inn mátt!
2. gleð - i, mjúk sem vors - ins ljóð, frið - i, gleð - i, mjúk sem vors - ins ljóð.

a tempo

3. Íslands fáni! Far um höfin eldi,
 fagurviti góðs að morgni' og kveldi!
 Tákn í framtíð vertu' um Íslands veldi
 :: völdugt, sigurglæst á efsta hún! ::
 Fornu tryggð með frændum Norðurlanda
 festi' í blíðu' og stríðu krossins rún!
 Gnæf þú meðan stuðlabergin standa
 :: stór og frjáls við heiða morgun-brún! ::
Guðm. Guðm.

10. Vakir vor í blæ.

Tempo di marcia.

1905.

mf

1. Vak - ir vor í blæ. Yf - ir sveit og sæ nú svíf - ur boð - ið: Að
 2. Þó að vor sje kalt, samt það vek - ur allt, er veit til sig - urs í

mf

1. kast - a blund; dans - ar bár - a blá, stökk - ur straum - kvik á og
 2. hjart - a manns, und - ir rand - ir gel - ur og veg þeim vel - ur, sem

1. streym - ir ljós yf - ir bleik - a grund. Svell - a segl við hún, en við
 2. vinn - a sum - ars - ins blómst - ur - krans. „Heil - ir hild - ar til, heil - ir

1. sól - ar brún kveðj - a svein - a fram - gjarn - a hauk - leg sprund.
 2. hild - i frá kom - a her - menn vor - gróð - urs Ís - a - lands.
H. Hafstein.